

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 16. Illis autem, cum volueritis, potestis benefacere. v. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

fidei, spe, & charitatis, claudos, cæcos, nudos, in carceratos, obsessos quibus circumeundo post resurrectionem meam & ascensionem potestis bene facere, sanando, docendo, prædicando, catechizando baptizando, liberando, cibando, potando, vestiendo, visitando, consolando, ut, fratribus eiusdem naturæ, & fidei consortibus, & illis ministrandi occasio nunquam vobis deerit, mihi autem non semper poteritis corporale ministerium exhibere, non enim semper habebitis me in ista forma visibili. Nolite igitur indignari, quod mulier hæc dum corpore præsens sum corporale mihi exhibuit ministerium: veniet hora qua & vos similia facere optabitis sed non poteritis: Illis autem cum volueritis potestis bene facere semper, die ac nocte. Hoc tamen verbum tuum Domine, irritum voluerunt facere quidam qui à te & discipulis tuis abierunt: Andreas Carolstadius, & similes ei, qui inter Christianos nullum voluerunt esse pauperum, sed de alieno matrisupio ditare, ideo cito exciderunt isti falsi Apostoli.

O Iesu amabilissime, quis te pauperior? & invidetur tamen tibi à tuismet discipulis, elemosyna! adeo namque pauper effectus es, nostræque miseræ adeo gustasti amaritudinem, ut ipso natiuitatis tuæ tempore nec floccum haberes ex hereditate, nec vbi tenera & infantilia membra tua reponi & hospitio recipi potuissent, cum sis cæli terræque Dominus, hinc alieno in stabulo natus es & tenerrima membra tua in præsepe rigidum, vilescque panniculos quos sibi pijsissima Virgo detraxerat, collocari permisisti, & hunc ipsam indignum locum benedicta & vere pijsissima mater tua à bestijs irrationabilibus mutuata est: sicut nec modo in domo propria sed aliena, nec de penu proprio, cibo aut potu reficeris aut tractaris, sed uti pauperrimus & abiectissimus mundi hospitio exciperis. & invidetur tamen adhuc tibi!

O Bone Iesu, cuius non Religiosi emolliatur cor? non accendatur ad amorem paupertatis si ista videat & audiât, quis non moueatur ad compassionem, quando maximam paupertatem, admirabilem humilitatem & feruentissimum ergo nos attendimus amorem? nescio si homo est, qui hisce non commouetur.

§. 16. *Illis autem, cum volueritis, potestis benefacere. v. 7.*

Docemur hoc verbo, consilij esse; Benefacere pauperibus. ait enim, cum volueritis, potestis, oprandum est autem ut id velimus semper quamdiu occasionem habemus, non enim semper id poterimus. Hinc Salomon: *Non cesset manus tua: imo quodcumque potest manus tua incessanter operare: & ob id forte geminas homini manus natura tribuit, geminas aures, geminos*

B

oculos

oculos ut robustius, diligentius & circumspectius peragerentur ea quae ad nostram & aliorum utilitatem & necessitatem spectant: sane beneficium ferere, ut metere possit fructum prudentis animi est, nam ut ait Chrysostomus: *Qui in terris bene facit, in caelis thesaurizat.*

Hoc autem bone Iesu, verbo & exemplo docuisti tota vita tua, docere ergo proximis beneficentiam exhibere, non semel in anno, mense vel hebdomada, sed quotidie amore tui illuctum ut placem Tuam maiestatem merito offensissimam mihi ob grauissima peccata mea, es enim Deus iustissimus Iudex extremum quoque quadrantem exigens, nisi mature inter iudicium tuum & animam meam interponatur misericordia tua Domine Deus meus.

§. 17. *Me autem non semper habebitis. v. 7.*

Quare non Domine? quia vado ad passionem pro vobis, de passione iturus ad mortem, de morte vicissim ad vitam quidem per resurrectionem sed breui de resurrectione transiturus sum ad ascensionem in caelos, & per hanc ad gloriam vobis invisibilem modo, et si ibidem sim paraturus locum vobis, donec de gloria mea ad iudicium mundi redeam bonorum & malorum omnium rationem expectaturus, quando qui bona egerunt ibunt in vitam mecum aeternam; qui vero mala in ignem aeternum putatum diabolo & Angelis eius.

Dulcissime Iesu quomodo dicis paucis diebus ante passionem tuam me autem non semper habebitis? qui tamen pridie passionis tuae in ultimâ cena te reliquisti sed speciebus panis & vini nobis semper praesertem, imo post resurrectionem tuam manifestius dixisti, ore tuo veracissimo. Ego sum vobiscum usque ad consummationem saeculi. Dicis ne ergo contradictoria? quod velis non esse nobiscum? Velis nos relinquere Orphanos, & non velis nos relinquere orphanos? tu scis quia sine te nec vivere valemus nec possumus: Heu nos miseros si nos proijcis à te lumen oculorum nostrorum, spes unica salutis animarum nostrarum! heu perimus si non sis nobiscum. quo ibimus à spiritu tuo & quo à facie tua fugiemus? Et tunc aut nos diabolus apprehendet aut infernus. neclongeris obsecro, aut mane nobiscum, aut nos peribimus. Intellego iam vim verborum tuorum docente me matre Ecclesia S. Catholica, illa me consolatur & ait, non semper habitum iri à nobis visibiliter, ita ut tuam caput sensibilem possimus vngere, pedes lavare &c. Sed tamen semper Te à futurum spiritaliter secundum diuinitatem, imo Sacramentaliter, realiter secundum humanitatem.